



prof. Jan Caha

Jan Caha se narodil dne 13. srpna 1872 v Rozsochách u Bystřice nad Pernštejnem. Po absolvování českého gymnázia v Brně a právních studií ve Vídni vstoupil do konceptní služby u Zemského finančního ředitelství v Brně, kde se věnoval zejména agendě poplatkového práva. Po vzniku samostatného Československa byl povolán ministrem A. Rašínem do Prahy na ministerstvo financí, kde pracoval velmi aktivně v sekci měnové a kreditní. V roce 1920 se chtěl habilitovat pro finanční právo na Masarykově univerzitě, avšak z „formálních důvodů“ k habilitaci nedošlo.

V říjnu 1921 byl odborný rada ministerstva financí Jan Caha jmenován řádným profesorem české techniky v Brně, kde se rozhodl plně zapojit do právní výchovy technického dorostu. Ačkoliv vyšel ze speciálního odvětví, totiž z finančního práva, ve kterém bylo těžiště jeho vědecké práce (zejména spis Finanční věda a finanční právo), věnoval velké úsilí zpřístupnění právních disciplín potřebám technického života.

Na brněnské technice vybudoval ústav právních věd mimořádné úrovně s přihlédnutím na jeho zvláštní poslání na škole technického směru. Vynikal i v řešení záležitostí organizačního a studijního rázu, byl nepostradatelným znalcem ve spleťtých otázkách autonomie vysokých škol. Usiloval o přeřazení právnických předmětů do vyšších ročníků studia, protože se domníval, že právní disciplíny „vyžadují jisté životní zkušenosti“.

Ve studijním roce 1925/1926 byl děkanem odboru architektury a pozemního stavitelství. Dne 1. prosince 1928 byl slavnostně inaugurován rektorem školy na rok 1928/1929. Dostalo se mu uznání i na mezinárodní úrovni – byl jmenován členem „Institut international de la philosophie du droit et de la sociologie juridique“ v Paříži. Zemřel dne 10. ledna 1937 v Brně.